

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200996752/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

— Hvad skal en Dreng med Penge, sagde han.

Kagen aad jeg, naar jeg var kommen i Seng. Jeg tyggede ganske stille, for at Jansen ikke skulde høre det. Jeg led af Samvittighedsnag ved Tyveriet og vilde øjeblikkelig have tilstaaet, om han havde spurgt mig. Men fem Dage efter tog jeg igen en ny Fireskilling.

Medens jeg var i Bøglæden her, indtraf Møntforandringen til Kroner og Øre. 16 Skilling var 35 Øre. Det kunde Bønderkonerne ikke forstaa. Jeg helier ikke. Men alligevel maatte jeg forklare dem det. Kunde vi paa ingen Maade enes, maatte Jansen eller Drewsen hentes.

Mit Arbejde bestod i at pakke Bøger og Tapetpapir ind, sælge „Afføringsbilleder“ og bringe Pakker i Byen.

Det værste for mig var, naar jeg skulde hente Bogpakkerne, som kom med Dampskibet „Zampa“ fra Kjøbenhavn en Gang om Ugen. De var saa store, at jeg ikke kunde bære dem, men maatte køre med Trillevogn. Jeg sneg mig om ad Sidegader og igennem Baggaarde. Men det sidste Strykke maatte jeg frem over Torvet med min Vogn. Det var frygteligt ydmygende. Jeg kunde jo møde en af mine Forelskelser! Gjorde jeg det, vendte vi begge to Hovedet den anden Vej.

En Ting trøstede mig i min Fornedrelsestilstand, og det var Bøgerne, som jeg turde læse i.

Drachmanns „Med Kul og Kridt“ udkom den Gang. Han havde selv tegnet Omslaget. Han var altsaa baade Digter og Maler. Mit Hjerte bankede af Ærefrygt over en saadan Storhed.

Jeg laante Bogen med op i Skabet og læste. Men pludselig bankede Jansen paa Døren ind til sit Værelse:

— De har glemt at slukke Lyset, Wied!

Midt i et dejligt Digt blæste jeg Lyset ud.

En Dag sagde Jansen:

— Her kommer en ny Mand i Forretningen.

Og han flyttede ud af sit store Soveværelse for at give Plads til den nye. Selv fik han et lille Rum ved Siden af Spisestuen.

Brandt og jeg talte om, hvad det dog kunde være for en fornem Person, der skulde komme.